

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepzaak: BER 18-031
Naam van appellant: De vereniging MNC Dordrecht

Appellant is op 16 juni 2018 in beroep gekomen van de volgende - hierna kort samengevatte - uitspraak van de Tuchtcommissie, gewezen onder nummer 38856.

Datum: : 13 juni 2018.
Wedstrijd: : MNC Dordrecht H4 – Sassenheim H 2 d.d. 15 april 2018.
Overweging : Wangedrag art. L 6.1: het in diskrediet brengen van de waterpolosport door het (toelaten van c.q. onvoldoende optreden tegen) herhaaldelijk tijdens de wedstrijd bekritisieren en beschimpen van de scheidsrechters door het publiek, mede waardoor deze zich niet meer veilig voelden om de wedstrijd te laten uitspelen en uiteindelijk hebben moeten besluiten de wedstrijd te staken, hetgeen een discretionaire bevoegdheid van de scheidsrechter is (E24.8).
Sanctie : Boete ten bedrage van € 100,-.

De Commissie van Beroep heeft de zaak van appellant behandeld op 20 oktober 2018. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. W. Meijerink, voorzitter, mr. R.L.J. Toet, fungerend secretaris en F.A.W.P. van Lierop, lid.

De Commissie van Beroep heeft kennis genomen van de processtukken, waaronder de bij mail van 16 juni 2018 aangekondigde onderbouwing van het beroepschrift d.d. 16 oktober 2018 en de na de zitting ontvangen mail van MNC d.d. 20 oktober, tijdstip 13.46 uur. Ter zitting heeft de Commissie gehoord: appellant, vertegenwoordigd door de voorzitter van de vereniging MNC Dordrecht, hierna: MNC.

Achtergrond

Op 17 april berichtte de competitieleider Regio West dat als gevolg van het staken van de wedstrijd MNC Dordrecht H4 – Sassenheim H 2 d.d. 15 april aan MNC 3 punten in mindering werden gebracht en een boete zou worden opgelegd en dat er tuchtzaken waren aangemaakt tegen MNC en de aanvoerder van MNC. Hierop reageerde MNC op 18 april met een uitgebreid verweer richting de competitieleider. Onder meer vanwege de onduidelijke aanlevering van de tuchtzaak leverde MNC geen verweer richting de Tuchtcommissie hetgeen volgens de Reglementen (L18) zou betekenen dat MNC niet in beroep zou kunnen gaan. In haar uitspraak van 23 mei 2018 (BER 18-22) oordeelde de Commissie van Beroep dat in verband met de onduidelijke aanlevering MNC niet kon worden tegengeworpen geen verweer te hebben gevoerd. Zij verwees de zaak terug naar de Tuchtcommissie zodat een ordelijke behandeling in twee instanties zou kunnen plaats vinden. De Tuchtcommissie heeft bij de hiervoor genoemde uitspraak van 13 juni 2018 beslist zoals reeds kort is weergegeven. Op 16 juni 2018 kondigde MNC aan in beroep te willen gaan en vroeg voorbereidingstijd voor een gedegen onderbouwing; naar haar mening waren er geen omstandigheden die een snelle beroepsprocedure noodzakelijk maakten. Aan dit verzoek is tegemoet gekomen; vandaar behandeling van de zaak in oktober 2018.

Ter zitting licht appellant het beroepschrift toe, hierbij de volgorde van het beroepschrift volgend:

1. Appellant heeft allereerst bezwaren tegen een aantal bewoordingen in de uitspraak van de Tuchtcommissie:
  - a. In haar uitspraak heeft de Tuchtcommissie de term “publiek” gebruikt. In feite ging het om één persoon. Dit is van belang om context en oordeelvorming zuiver te kunnen houden;
  - b. Daar waar het om de klacht jegens MNC gaat heeft de Tuchtcommissie onder punt 4 (Beoordeling) tweede alinea van haar uitspraak geconcludeerd: “Hiertegen heeft MNC Dordrecht zich verweerd”. Er wordt hier voorbijgegaan aan het feit dat op 17 april toen de tuchtzaak werd aangemaakt er juist onvoldoende informatie bij MNC Dordrecht aanwezig was.
2. De Tuchtcommissie concludeert in de “slotsom” van haar uitspraak dat de scheidsrechters zich niet meer veilig voelden. Appellant vraagt zich af waaruit dat geconcludeerd zou kunnen worden. Scheidsrechter V. heeft nog de uitnodiging aanvaard om wat in het clubhuis te komen drinken. Dat zou hij niet hebben gedaan als hij zich niet veilig voelde.
3. Wat is de juridische grondslag op basis waarvan een vereniging kan optreden jegens publiek? In het bijzonder wanneer dat publiek, waaronder ook niet leden van de vereniging, zich in een ruimte van het bad bevindt, dat geen eigendom van de vereniging is dan wel niet door de vereniging is gehuurd waardoor iedereen daar kan komen. Naar de mening van appellant is het de taak van de clubs om orde en veiligheid te bewaken binnen het gebied waarover zij gezag hebben en waarvoor zij verantwoordelijk zijn. Appellant wijst erop dat de KNVB in de jaren negentig van mening was dat de (voetbal)clubs aansprakelijk zouden moeten zijn voor wangedrag van supporters ongeacht of de clubs enig verwijt kon worden gemaakt. Uiteindelijk is deze vorm van risicoaansprakelijkheid niet ingevoerd.

4. Tenslotte nog het in de nagekomen mail van appellant van 20 oktober aangevoerde punt dat MNC niet is gehoord en niet in de gelegenheid is geweest om met de KNZB van gedachten te wisselen over in hoeverre het nu proportioneel is geweest dat de scheidsrechters de wedstrijd hebben gestaakt. Het staken is immers een zwaarwegend argument in de klacht. Leidt dit niet tot een oneigenlijke beïnvloeding van de oordeelsvorming?

De Commissie van Beroep overweegt, de toelichting van appellant en daarmee de loop van het beroepschrift volgend, als volgt:

1. Ten aanzien van punt 1a kan de formulering van enkele onderdelen van de uitspraak van de Tuchtcommissie de indruk wekken dat het wangedrag van meerdere personen tot het indienen van de klacht heeft geleid. Uit de stukken blijkt inderdaad dat het om één persoon uit het publiek gaat. Overigens heeft ook de Tuchtcommissie dat wel onderkend (zie onder "Verantwoordelijkheid vereniging voor voorvallen op de tribune"), maar dit niet (steeds) expliciet in haar uitspraak tot uitdrukking gebracht.
2. De Commissie van Beroep kan niet meegaan met de redenering dat MNC onvoldoende informatie had om zich goed tegen de klacht te kunnen verweren (punt 1b). Juist het feit dat MNC zich op 18 april 2018 richting de competitieleider uitgebreid heeft verweerd leidde bij de Commissie van Beroep tot de conclusie, in samenhang met de onduidelijke aanlevering van de klacht, dat MNC niet mocht worden verweten dat het zich niet had verweerd bij de Tuchtcommissie (uitspraak van 23 mei 2018). De klacht is vervolgens in (vrijwel) dezelfde bewoordingen blijven staan, maar het is nu eenmaal inherent aan een procedure met hoor en wederhoor in twee instanties dat nieuwe invalhoeken kunnen ontstaan en (beroeps)gronden kunnen worden verhelderd.
3. Ten aanzien van punt 2 kan inderdaad niet worden gesteld dat de scheidsrechters de wedstrijd hebben gestaakt omdat zij zich onveilig voelden. De verklaringen van scheidsrechter M. van 15 en 18 april 2018 vormen hiervoor onvoldoende grondslag. Wel blijkt uit deze verklaringen dat de directe aanleiding voor het staken was dat het "gezien het ontbreken van elk respect voor de scheidsrechters een regelmatig verloop van de wedstrijd ernstig in het geding was en hier ook geen verbetering in te verwachten was." Het ontbreken van respect bleek uit a) dat vanaf vrijwel de eerste minuut elke toeschouwer hardnekkig commentaar bleef leveren in de vorm van opmerkingen "ga eens fluiten", "ga toch naar huis", "jullie kunnen er niets van", c) dat, toen de scheidsrechters de aanvoerders bij de jurytafel riepen om mee te delen dat zij van plan waren de wedstrijd te staken omdat de toeschouwer niet wilde vertrekken, de aanvoerder tegen hen begon uit te varen en hen toevoegde dat zij "eens normaal moesten gaan fluiten", d) dat de aanvoerder noch een andere speler of official enige poging deed om de betreffende toeschouwer te laten vertrekken. Uiteindelijk lukte het een jonge toeschouwer om de toeschouwer weg te geleiden. Achteraf kwam nog wel een speler van MNC zijn excuses aanbieden maar de scheidsrechters hadden grote twijfels of deze excuses breed werden gedragen.
4. Wat punt 3 betreft. Met de Tuchtcommissie is de Commissie van Beroep van mening dat de thuishandelende vereniging ervoor verantwoordelijk is dat de scheidsrechters in alle rust hun functie moeten kunnen uitoefenen. Voor zover dit vanzelfsprekende uitgangspunt nog een juridische onderbouwing behoeft kan worden gewezen op L6, waarin als strafbaar handelen onder meer wordt aangemerkt het schaden van de belangen van de KNZB en het ondermijnen van het gezag van personen die een officiële functie uitoefenen, in dit geval de scheidsrechters. Voorts mag verondersteld worden dat MNC bekend is met Code Blauw, inhoudende: respect, sportiviteit, veiligheid en plezier. In het onderhavige geval betekent dit dat MNC (spelers en officials) alles had moeten doen wat in haar vermogen lag om de wedstrijd rustig te doen verlopen. Hierbij is de vereniging niet tot het onmogelijke gehouden zoals ook blijkt uit een analyse van de Tuchtcommissie onder "Precedenten" in haar uitspraak van 13 juni 2018. Hier gaat de Tuchtcommissie in op het verweer van MNC dat in een uitspraak van de Commissie van Beroep (BER 18-012) een vereniging niet werd beboet terwijl ook hier de scheidsrechters de wedstrijd staakten, in dit geval als gevolg van wangedrag van een speler. De Tuchtcommissie wijst erop dat hier de overige spelers zich uit alle macht hebben ingespannen deze speler, die zich jegens de scheidsrechter misdroeg, weg te houden. Samengevat rust er naar de mening van de Commissie van Beroep op verenigingen en haar leden een stevige inspanningsverplichting om wedstrijden goed te doen verlopen, hetgeen onder meer inhoudt dat de scheidsrechters in alle rust hun functie moeten kunnen uitoefenen. Indien verenigingen en/of leden ervan onvoldoende invulling geven aan deze inspanningsverplichting kunnen zij tuchtrechtelijk worden bestraft. Een of andere vorm van (risico)aansprakelijkheid is hier niet aan de orde; dit is het terrein van het burgerlijk recht.
5. Wat punt 4 betreft, de proportionaliteit van de beslissing van de scheidsrechter, gaat het om de beslissingsruimte van de scheidsrechter. De beslissing of een scheidsrechter goed fluit of niet staat hier niet ter discussie. Dat wordt bepaald door andere gremia binnen de KNZB. Overigens zal in de overwegingen van en bestraffing door de Tuchtcommissie en de Commissie van Beroep worden meegenomen, zij het met grote terughoudendheid, of een scheidsrechter naar gangbare opvattingen wellicht wat ongelukkig heeft geopereerd. De Commissie van Beroep ziet hiertoe in dit geval geen gronden. De Commissie van Beroep pleegt de verklaringen van scheidsrechters als uitgangspunt van

haar beoordeling te nemen en doet dat ook in dit geval. Deze verklaringen zijn naar de mening van de Commissie van Beroep helder; zie onder overweging 3.

6. Tot slot, omdat de Commissie van Beroep heeft begrepen dat appellant ook de gronden, aangevoerd bij de Tuchtcommissie, inbrengt, nog het punt van de 'dubbele bestraffing'. Naar de mening van de Commissie van Beroep heeft de Tuchtcommissie hierop in haar uitspraak van 13 juni 2018 een adequaat antwoord geformuleerd. De maatregelen van de competitieleider Regio West beogen de belangen van de competitie te behartigen en een juist verloop ervan, de tuchtrechter beoordeelt onder meer of gedragingen van verenigingen en/of haar leden de belangen van de KNZB schaden dan wel kunnen schaden. De maatregelen hebben dus een ander doel. Daarom is in dit geval van een dubbele bestraffing geen sprake.

De Commissie van Beroep beslist als volgt:

De Commissie van Beroep is van mening dat MNC volstrekt onvoldoende inspanningen heeft verricht om de scheidsrechters in alle rust hun functie te laten uitoefenen door niet adequaat op te treden tegen het voortdurend aanmerkingen maken op de leiding door de spelers van MNC en vooral door het aannemen van een lijdzame c.q. lakse houding, tegen het provocerende aan, ten opzichte van het doen verwijderen van de tribune/uit de zaal van een hardnekkig commentaar leverende toeschouwer. Door dit gebrek aan respect konden de scheidsrechters terecht concluderen dat een regelmatig verloop van de wedstrijd ernstig in het geding was en dat hier ook geen verbetering in te verwachten was. De Commissie van Beroep acht de door de Tuchtcommissie opgelegde boete voor dit gedrag passend. De Commissie van Beroep verwerpt daarom het beroep en bevestigt onder verduidelijking en aanvulling van de overwegingen van de Tuchtcommissie de uitspraak van de Tuchtcommissie.

Nieuwegein, 29 oktober 2018

mr. W. Meijerink, voorzitter
mr. R.L.J. Toet, fungerend secretaris
F.A.W.P. van Lierop, lid.